

LPAC-interview med VIPS' Ray McGovern.

LPAC-video 28. juli 2017

Uddrag af Jason Ross' interview med Ray McGovern, medstifter af Veteran Intelligence Professionals for Sanity (VIPS):

VIPS afsluttede deres memo med at spørge, hvem er Guccifer 2.0? De siger, »Vi bør måske spørge FBI«. Så jeg spurgte Ray McGovern, »Hvorfor bør vi måske spørge FBI?«

McGovern: Efter det blev afsløret, at DNC var blevet, om jeg så må sige, 'hacket', ville det, der normalt ville ske, med mindre jeg skulle tage meget fejl, være, at FBI ville blive indbudt til at se på det og finde ud af, hvem, der gjorde det. Eller DNC ville sige, »Vil I ikke nok komme og se, hvem der gjorde dette?« Men ved I hvad? Ingen af dem syntes at være særligt interesserede i at se på det. Så, med al respekt – og vi skylder faktisk ikke meget respekt – James Comey er skyldig i embedsmisbrug, og ikke blot embedsmisbrug. Folk skriger, at dette er en krigshandling, og han læner sig tilbage og siger, »Jeg ønsker ikke at sende mine teknikere ind her? Hvorfor? Ja, jeg kan fortælle jer, hvorfor. Det ser for mig ud, som om, at, når man er efterretningsanalytiker, så har man tendens til at forbinde punkter; det er, hvad vi kalder en analytiker af alle kilder. Man ser ikke kun på de tekniske detaljer, de kriminaltekniske data, vi nu har, men også på, hvad der sker udenfor; hvad man finder ud af gennem aviserne. Og derfra ved vi, at CIA, med hjælp fra NSA, havde udviklet – det tog dem 15 år – en utrolig evne.

Ross: Denne evne, McGovern henviser til, er det, WikiLeaks afslørede i marts, med Vault 7-programmet. Ét aspekt af dette program hed Marble Framework; noget, CIA udviklede, og som gjorde det muligt at sløre kilden til cyber-angreb. Med andre

ord, så havde CIA brugt en enorm indsats – hr. McGovern skønner det til milliarder af dollars, der blev brugt – til at udvikle evnen til at udføre hack, og dernæst at kunne tilskrive dem til andre nationer, til andre aktører. Han siger, at dette Marble Framework gjorde det muligt for CIA med overlæg at plante falske beviser for russisk involvering. De havde tekst med kyrilliske bogstaver, der kunne indsættes; med andre ord, så var det muligt at få det til at se ud, som om angriberne kom fra Rusland. Spørgsmålet er så, er dette blevet efterforsket? Har Trump med sine efterretningstjenester diskuteret en efterforskning for at finde ud af, om denne type evner blev brugt? Hr. McGovern siger, at det er blevet afsløret, at de blev brugt i 2016. Var det dette, de blev brugt til? *Det ville en efterforskning kunne vise.*

Dette rejser også spørgsmålet: Hvorfor denne fjendtlighed imod Rusland? Er dette en kynisk kampagneplan fra Demokraterne for at komme sig over et valg, som de tabte, og forsøge at afsætte Trump og forsøge at få magten i landet tilbage? Eller hvad andet er der i spil her? Hvorfor blev denne lov om sanktioner vedtaget så enstemmigt, med kun tre kongresmedlemmer (i Huset), der stemte imod, og kun to senatorer? Vi spurgte Ray McGovern, hvad han mente om dette:

McGovern: Det kommer mest fra Demokraterne, sært nok. Og det var oprindeligt, som jeg før forsøgte at forklare, et forsøg på at sværte russerne for at hjælpe Hillary til at blive valgt. Da hun så ikke blev valgt; »Hovsa! Vi kan stadig bruge dette her.« Hvordan kan vi bruge det? Til at vise, at Hillary ikke tabte valget; det kunne ikke skyldes, at hun ikke var en særlig god kandidat, eller at ingen stolede på hende. »Det er russerne!« Så nu tror de fleste amerikanere – ifølge opinionsundersøgelserne – at denne her fyr, Trump, som vi nu har som præsident, er der, fordi Vladimir Putin hjalp ham med at blive valgt. Det er dårligt! Det er virkelig dårligt.

Hvad er så målet nu? Jamen, målet er ikke alene at gøre Trump illegitim, men også at blive ved at fyre op under spændingerne

med Rusland, så der ikke kan komme en reel detente; så vi kan sværte russerne og sige, »Se så dér!«

Ross: Det andet mål, eller den anden begivenhed, der forårsagede hele dette Ruslands-hysteri, var det, der skete i Ukraine; hvor et kup i 2014 væltede den valgte præsident af Ukraine og installerede en ny regering. USA's involvering i dette kup var helt åbenlys; det var klart som dagen. De af os, der så med, så på YouTube videoer, der dækkede audio-optagelserne af amerikanske regeringsfolk, der planlagde, hvordan den nye, ukrainske regering skulle se ud. Victoria Nuland var involveret i at være med til at etablere en ny regering i Ukraine. Som resultat af hele denne udvikling kom Krims gentilslutning til Rusland. Dette er blevet brugt til at sige, »Vi får aldrig fred med Rusland, før Rusland giver Krim tilbage til Ukraine« – hvilket med sikkerhed aldrig vil ske – »sanktionerne vil fortsætte. Rusland er alles fjende.«

Med dette in mente, at det var USA's indblanding i Ukraine, der skabte betingelserne for destabilisering i den østlige del af Ukraine, som sluttelig førte til Krims gentilslutning til Rusland, kan vi stille os selv spørgsmålet, »Hvad vej går dette, hvis denne udvikling ikke stoppes?« Her er, hvad hr. McGovern havde at sige om det:

McGovern: Læg alt dette sammen, og man får en syntetisk; en slags kunstig konstruktion af Vladimir Putin som selveste Djævelen. Hele pressen foretager denne 'meme' (indforstået information), og alle går med på det – især Demokraterne – og det er det mest besynderlige, jeg nogen sinde har set. Her har vi Donald Trump. Han vil gerne tale med Putin; og hvad sker der? De får en aftale om våbenstilstand (i Syrien). Det er ikke det hele, men en lille del af Syrien. Bliver det rapporteret i pressen? Nej, måske på en side inde i avisen.

Ross: De siger, det er at bøje sig for russerne.

McGovern: Så, hvis nogen af os har interesse i at stoppe

blodbadet i Syrien, hvilket vi burde gøre; vi burde applaudere Trump for enhver anden indsats for at arbejde sammen med de andre styrker i spil. Ikke alene russerne, men også syrerne, tyrkerne og iranerne. Hvis vi ikke har et fælles mål imod ISIS, hvem har vi så et fælles mål imod?

Så al denne bagtalelse – og det, som nu bliver interessant; Trump besluttede i denne uge, at der ikke kommer mere støtte, ikke flere våben og penge til de såkaldte »moderate« oprørere. De oprørere, som USA har støttet i Syrien. Det er stort! Det er CIA's pose; det er milliarder af dollar, der er investeret i det. Hvad vil der ske? Jamen, Trump er nu gået op imod CIA i dette spørgsmål. Og jeg genkalder nu, at ingen har arbejdet i Washington længere end senator Chuck Schumer, højest-rangerende Demokrat i Senatet. Han gav et interview til Rachel Maddow –

Rachel Maddow: Han tager disse skud og modsætningsforhold –

Chuck Schumer: Jeps.

Maddow: – som håner efterretningstjenesterne.

Schumer: Lad mig fortælle dig, at, hvis man går op imod efterretningssamfundet, så har de hundrede og sytten måder, hvorpå de kan hævne sig på dig.

McGovern: Rachel Maddow siger, »Åh, vi skal pause.« (McGovern) Giv mig mikrofonen! Hvis det var dig, ville du så ikke sige, »Siger du, at USA's præsident bør frygte efterretningssamfundet?« Det er selvfølgelig, hvad han sagde. Hvorfor refererer jeg til dette? Juryen er ude. Han er gået lidt op imod dem. Om han gør det mht. det russiske hack, ved jeg ikke. Måske er [CIA-direktør Mike] Pompeo bange for at spørge disse fyre; eller bange for at spørge ... Men, hvis han er bange, vil han så følge sin forgængers eksempel? For, Obama var dødsens ræd for John Brennan; det er derfor, han forsvarede ham, da Brennan hackede ind i Senatets computere. Det er derfor, han forsøgte at forhindre offentliggørelsen af

memoet fra Senatet om CIA-tortur; for det viste, at Brennan og de andre havde løjet gennem tænderne om effektiviteten af torturteknikker. Så Obama forsvarede i høj grad sig selv, eller forsvarede dem, for sluttelig at forsvare sig. Om Schumer har ret, får vi sandsynligvis at se, snarere før end siden.

Ross: Vi finder ud af det snarere før end siden, baseret på, hvordan præsidenten, og hvordan det amerikanske folk, responderer til dette pres. Prøv lige et minut at tænke: Hvad ville det betyde, hvis Trump blev smidt ud af embedet baseret på noget, vi ved er en fabrikering, en løgn, skabt af efterretningstjenesterne? En løgn, der siger, Vladimir Putin anbragte ham i embedet? Hvis USA's præsident kan fjernes fra embedet, baseret på nonsens, skabt af efterretningstjenesterne, har vi så en valgt regering i USA? Jeg tror, det er det spørgsmål, som vi må rejse, som en hastesag, ved at få de eksplosive nyheder om dette memo ud, som kommer fra Veteran Intelligence Professionals for Sanity (VIPS).

'Russisk hacking' afsløret som internt job. LPAC kortvideo

Leder fra LaRouche PAC, 25. juli, 2017 – Det ekstraordinære memorandum, fremstillet af *Veteran Intelligence Professionals for Sanity* (VIPS) i går, demonstrerer endegyldigt, at de såkaldte russiske hack af Demokraternes Nationalkomite (DNC), slet ikke var hack, med derimod læk, udført af nogen, der havde fysisk adgang til DNC's computere. Dataene blev dernæst

manipuleret for at belaste Rusland. Læs hele det eksplosive VIPS-memorandum [her](#).

Video, Jason Ross:

»I går publicerede en gruppe ved navn *Veteran Intelligence Professionals for Sanity* (VIPS) et memo, der destruerede påstanden om, at Vladimir Putin og russerne 'hackede' det amerikanske præsidentvalg for at anbringe Donald Trump i embedet. De tilbageviser specifikt vurderingen af 6. januar, foretaget af håndplukkede medlemmer af et par amerikanske efterretningstjenester, der havde påstået, at »den russiske præsident Vladimir Putin havde beordret en indflydelseskampagne i 2016, målrettet mod det amerikanske præsidentvalg«, for at anbringe Donald Trump i embedet. Ifølge dette regeringsmemo af 6. januar, så, udover angiveligt at udløse en drabelig hær af internet-trolde, så vel som også at udløse russisk propaganda gennem den snigende benævnte, russiske Tv-kanal, Russia Today, påstår regeringsdokumentet, at russisk militæretterretning benyttede en hacker, kendt som 'Guccifer 2.0', til at hacke DNC og udlevere materiale til WikiLeaks. Dette materiale viste sig så at være pinligt for Clinton-kampagnen og afslørede, at DNC havde modarbejdet Clintons modkandidat i primærvalgene, Bernie Sanders. WikiLeaks fastholdt, at det materiale, de offentliggjorde, var et læk, ikke et hack, og at det ikke kom fra Rusland. Dengang insisterede VIPS på, at alle beviser pegede på, at materialet var et læk snarere end et hack.

Kort tid efter, at WikiLeaks meddelte, at det havde dette DNC-materiale sidste juni, dukkede dette nye, internet-individ, Guccifer 2.0, op på scenen og hævdede, at han hackede DNC, og omgik WikiLeaks ved at udgive flere DNC-dokumenter. Metadataene på nogle af disse dokumenter omfattede en 'sidst ændret'-bruger ved navn Felix Edmundovich, skrevet med kyrilliske skrifttegn, og opkaldt efter Felix Edmundovich Dzerzjinskij, den første chef for det Sovjetiske Hemmelige Politi. Hovsa! Dernæst afslørede klodsede interviews af

'Guccifer 2.0', der påstod at være rumæner, at han faktisk ikke var bekendt med dette sprog og måske skjulte sin sande identitet. Disse spor blev præsenteret som bevis på, at det var russisk involvering; at 'Guccifer 2.0' var et russisk hack, der tilsigtede at influere på det amerikanske præsidentvalg.

VIPS-memoet, der blev offentliggjort i går, i hvilke undersøgelser af sites af en computertekniker og af Adam Carter, giver stærke tekniske beviser, der peger på en overlagt anbringelse af russisk metadata og at kilden til filerne, der kom fra 'Guccifer 2.0', kom fra en direkte, lokal adgang til DNC-netværket. Ikke et computer-fjernhack. Det tempo, hvormed filerne blev overført og senere offentliggjort af 'Guccifer 2.0', var alt for højt til, at det kunne være gjort via en Internetforbindelse, men som derimod er i overensstemmelse med at kopiere gennem et lokalt netværk til et eksternt USB-stik eller USB-nøgle. Tider, der er lagret i filernes og arkivers metadata, peger på, at manipulationen med filerne var udført i Østkyst-tidszone (USA). Dette var ikke et hack. Den senere tilføjelse af russiske metadata, inklusive navnet Felix Edmondovich, skete også med fuldt overlæg.

Hvad betyder så alt dette? Efter WikiLeaks meddelte, at det havde materiale fra DNC, blev der lanceret en operation, der skulle tilføje russiske fingeraftryk og frembringe et angiveligt sekundært læk af materiale. Der er mere i alt dette, som jeg vil opfordre til, at I læser i det komplette memorandum, der opfordrer præsidenten til at efterforske CIA, især tidligere direktør John Brennan, samt FBI, for det falske hack og den falske tilskrivning til Rusland. Husk på, at alt dette sker pga. Donald Trumps kurs mod en detente med Rusland og imod den igangværende krigsførelse, der promoveres af aktører, kendt som 'deep state' ('staten i staten') i USA. Præsidenten må slå tilbage mod disse tjenester for at kunne forfølge sin egen politik; og, at slå kraftigt tilbage mod

dette 'Russia-Gate' er altafgørende for at få det til at ske.«

Lyndon LaRouche: »Sand patriotisme: At forsvare universets lov og evnen til fornuft.« LPAC kortvideo

For at kunne håndtere den form for krise, vi konfronteres med, må vi søge i os selv og i os selv finde en værdi, der er så dyrebar, at, hvis vi brugte vort liv på at forsvare denne værdi, ville vi herved have vundet vort liv, fordi vi ville have vundet formålet med vor dødelige eksistens.

»Hvis vi vedtog den holdning, som USA havde under Kennedys rumprogram; faktisk Eisenhower/Kennedy-rumprogrammet, fra ca. 1958, det såkaldte 'Sputnik'-program, og frem til 1965, kombineret med en politik for investerings-skattecredit for passende investering, sammen med et program for videnskabsberigelse i vore skoler og lignende ting, som vi gjorde dengang; intet andet end dette, så kan jeg forsikre jer for, at, med en viden om, hvad der er vigtigt at arbejde på inden for videnskab, inden for teknologi; med en viden om de projekter, der er den bedste måde at udtrykke disse teknologiske forbedringer på, så garanterer jeg jer, at, hvis mennesker på denne planet havde den politiske vilje til at gøre dette, ville vi øge den potentielle befolkningstæthed på denne planet, og forbedre levestandarden med så meget som 40 gange så meget som i dag, hen over de næste tre generationer med faktor 10. Vi kunne ved slutningen af dette århundrede ... i løbet af to generationer, opretholde et potentielt

befolkningstal i størrelsesordenen 100 milliarder mennesker – med større lethed, meget bedre ernæret, langt tryggere, mere frie, meget mindre overfyldt end i dag, fordi vi brugte jorden på en mere intelligent måde.

Der findes to slags 'naturlig lov', eller to aspekter af naturlig lov. Den første er universets love, og den anden, eller lad os sige, hvis et kongresmedlem skulle finde på at ophæve tyngdeloven, for nu at bruge et billede, ville det så ophæve tyngdeloven? Det ville det ikke. Så hver gang personer, fordi de har stor, politisk magt, siger, at de trodser det, der i realiteten er en lov i det fysiske univers, en lov i naturen, naturlig lov, og de, på grund af deres magt, får andre til at støtte denne modstand, hvad sker der så med nationer, der trodser naturen? De bliver knust, ødelagt. Deres bekæmpelse af naturlig lov bliver redskabet for deres ødelæggelse. Hvis man støtter politikere, der bedriver en sådan trods af naturlig lov, hvad bringer man så over én selv, og ens nation? Man bliver en medskyldig, man håndhæver denne ødelæggelse, man fremkalder ødelæggelsen af ens nation, ens familie, alting.

For at kunne håndtere den form for krise, vi konfronteres med, må vi søge i os selv og i os selv finde en værdi, der er så dyrebare, at, hvis vi brugte vort liv på at forsvare denne værdi, ville vi herved have vundet vort liv, fordi vi ville have vundet formålet med vor dødelige eksistens. Det er, hvad en soldat burde have i kampen, mod, ikke patriotisme, men dét; ikke patriotisme som et abstrakt flag; ikke patriotisme som et racistisk begreb; ikke patriotisme i nogen af disse andre, symbolske betydninger; men patriotisme i den betydning, som vi burde have i USA, men som vi stort set er fremmedgjorte overfor. At vide, hvad Ben[jamin] Franklin repræsenterede; et system af repræsentativt selvstyre under naturlig lov, og under loven, der styres af naturlig lov. At forestille sig rædslen ved engang at have kendt et sådant selvstyre; at forestille sig at leve under slaveri, der ikke alene er en

materiel undertrykkelse, men ødelæggelse af selve ens børns sjæl. Og på os ligger således, og jeg vil respondere til denne udfordring, det moralske ansvar for hundreder af milliarder af sjæle, der, hvis tingene var passende, burde blive født i fremtiden.

Det ansvar påhviler os, at se tilbage til de martyrer, der gav os regeringsinstitutioner, i hvilke sandhed, og således frihed, fik samfundsmæssig status. Der findes ikke frihed uden sandhed, og der findes ikke sandhed uden frihed. Rettigheden hos en person, der ledes af de rette principper, til at komme frem til en mening, der bygger på fornuft – ikke en tilfældig mening, men baseret på en omhyggelig anvendelse af fornuft; og denne persons rettighed til at stå frem og sige, 'Dette er, hvad jeg mener, med mindre jeg bliver overbevist om det modsatte gennem fornuft'. Det er frihed. Om så hele samfundet er uenig med én, hvad så? Så længe, man ledes af fornuft, og så længe, man underkaster sig korrektion af ens opfattelse gennem fornuft, det er retten til at fremføre en mening i modstrid med flertallet i samfundet omkring én; det er frihed. Et demokratisk samfund, som 'Projekt Demokrati' i Kongressen definerer det i dag, er den mest forfærdelige vederstyggelighed, man kan forestille sig, og imod hvilket de, der grundlagde USA, advarede. 'Demokrati' er det værste af alle onder, den værste af alle tyranner, fordi der ikke findes en værre tyran end i den irrationelle flok, en lynch-flok; demokrati, som de definerer det, er et demokrati, der består af en lynch-flok – pas på med ikke at have den forkerte hudfarve, eller den forkerte mening – og under hvilket personen ikke har nogen rettighed, undtagen retten til at være enig med det, der fremstår som flertallet af den herskende mening. Og, hvis flokken skifter mening, så river man sit tøj af og tager det tøj på, den tager på, og så fremdeles. Et samfund af modeluner og vanvid, uden noget moralsk formål, nogen moralsk karakter og evne til fornuft. Forsvaret af personen, der ønsker at udøve fornuft, der ønsker at blive styret af naturlig lov og fornuft, er samfundets helligste

pligt – forsvaret og omsorgen for sådanne personer. Og et samfund, der ikke opfylder denne mission, er ikke levedygtigt. En regeringsform, der ikke tjener dette formål, er ikke levedygtig, fordi den ikke beskytter den mest dyrebare del af det menneskelige samfund – udviklingen af fornuftsevnen i den enkelte person; det, der gør os til virkelige mennesker; det, der gør vores individuelle liv helligt.

Og det er, hvad der står på spil.«

Offentliggjort den 5. jul. 2017

☒ *Ovenstående er et klip fra LaRouches hovedtale på en 1988-konference »Mad for Fred«, som en fejring af den forestående Schiller Institut-konference denne fredag (7. juli, 2017), der ligeledes har titlen, »Mad for Fred: Det nye navn for fred er økonomisk udvikling«. Hr. LaRouche talte for flere end 400 landbrugsledere om potentialet for at anvende det Amerikanske Systems økonomiske metoder for at opretholde 100 milliarder mennesker om tre generationer, og den nødvendige, kulturelle opgradering for at udvikle vore borgeres kreativitet for at opnå dette mål.*

Se hele hovedtalen her: <https://youtu.be/UjYMNMSpZ3s>

Hvorfor briterne bliver ved med at myrde amerikanske

præsidenter.

LPAC kortvideo

De nylige trusler mod præsident Trumps liv, der kommer fra mange kendte personer, New York City Public Theatre Company, samt nedskydningen af kongresmedlem Scalise, bør ikke ses som isolerede tilfælde; som forbrydelser, begået af enkeltindivider, der handler af egen vilje. Vi bør snarere af USA's egen historie lære, at der ikke findes nogen 'enlig skytte'. Det er briterne, der myrder vore præsidenter, af en særlig grund.

Lad os se på de af vore præsidenter, der blev myrdet; hvad er mønstret? Lincoln, Garfield, McKinley, JFK og, endskønt han ikke var præsident, men er relevant for os i dag, Alexander Hamilton. Hvad fortæller mordet på disse præsidenter os om vor nations unikke rolle i historien? Hvis man ser på deres handlinger, så anvendte de, eller havde tydeligvis til hensigt at anvende, det Amerikanske Økonomiske System, for at fremme vor nation, og de kæmpede udtrykkeligt mod Det britiske Imperiums gennemførelse af 'frihandel' i USA. Disse præsidenter vidste, til forskel fra de fleste amerikanere i dag, at Det britiske Imperium er vores fjende, og de vidste, at det var deres job at beskytte vore borgere mod den elendighed, vi ville stå overfor, hvis britisk imperiefrihandel blev praktiseret. Og, hvad der var allervigtigst, så indså de, at britisk frihandel ville kvæle vores mest dyrebare resurse; det amerikanske folks kreative gnist i en naturlig hældning mod at bidrage med vore evner hen imod en positiv og varig virkning på vore efterlevende. Det Amerikanske System opmuntrer udtrykkeligt denne gnist og bruger den til udvikling af gennembrud inden for varefremstilling, landbrug, videnskab og kultur.

I dag henviser præsident Trump udtrykkeligt til Det Amerikanske Økonomiske System som sin politiske

programerklæring. Bortset fra Lyndon LaRouche og hans bevægelse, så er der ingen i det 20. århundrede, der har identificeret det Amerikanske Økonomiske System som værende dét princip i vores historie, der fuldstændig adskiller os fra Det britiske Imperium. Trumps plan om at genoplive den produktivitet, vi har mistet i de seneste 50 år, siden mordet på JFK, og hans beredvillighed til at samarbejde med Kina og Rusland om skabelsen af en ny, økonomisk orden, vækker rædsel i briterne. Trumps præsidentskab udgør en trussel mod selve Det britiske Imperiums eksistens. De ved, der ikke er plads til deres Imperium i en ny, international, økonomisk orden på denne planet, og de vil ikke dø uden kamp.

Lær om Lyndon LaRouches fremsættelse af det Amerikanske System, kendt som de Fire Love til USA's omgående redning, gennem viste videolink, ([dansk tekst her](#)) og gå med i LaRouche PAC (Schiller Instituttet, DK!) for at skabe en ny æra for menneskeheden, *uden* Det britiske Imperium.

Offentliggjort den 24. jun. 2017.